
через яку вони можуть окреслювати своє бачення дійсності, і таке, яке є наразі, і таке, яким воно має стати з точки зору груп, що висловлюються.

На основі проведеного теоретичного аналізу визначено детермінуюче значення особистісних чинників у музичних уподобаннях осіб юнацького віку, що зумовлені специфікою соціальної ситуації розвитку, провідним видом діяльності, особливостями спілкування, психічними новоутвореннями параметрами інтелектуального розвитку та емоційними аспектами особистості в юнацькому віці. Музичні вподобання розглядаються в контексті питання сприйняття музики та визначаються як вибір людиною музичних творів, що відповідають очікуванням слухача.

Дослідивши музичні уподобання учнів старших класів Щербанівського ліцею, ми визначили, що особливою популярністю серед підлітків користуються такі сучасні українські виконавці: Ярмак, Скофка та «Калуш». Особливий сплеск емоцій у молоді викликають композиції, в яких оспівується патріотизм українців, велич подвигів ЗСУ. Ця музика зміцнює почуття гідності, самоповаги, гордості за свою країну.

Список використаних джерел:

1. Кулеба О. Молодіжні громадські організації: різновиди, суспільні функції та проблеми активізації їх діяльності / О.Кулеба // Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку. 2012. Вип. 24. С. 45–50.

2. Ляо Бінъ. Особливості формування музично-естетичної компетентності підлітків у закладах позашкільної освіти / Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова с.14. – Теорія і методика мистецької освіти, вип. 25(30). 2018. С.79-86

3. Радзівський В. О. Нотатки з субкультури аномії: монографія / В. О. Радзівський. К. : Логос, 2012. 366 с.

4. Сушик Н. С. Сутність, елементи, особливості, класифікації, фактори формування субкультури підлітків: соціально-педагогічний аспект / Н. С. Сушик // Науковий вісник Волинського нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Педагогічні науки. 2012. № 8. С. 158–162

НЕМАТЕРІАЛЬНІ МЕТОДИ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Білоусова Анастасія Юрївна

к.е.н., доцент кафедри Національного університету "Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка",

Борисенко Катерина Олександрівна

студентка III курсу Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Шрамко Катерина Володимирівна

студентка IV курсу Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Мотивація персоналу завжди відіграє важливу роль у роботі будь-якого підприємства. Керівники, мотивуючи працівників, ставлять собі за ціль отримати максимальну віддачу і підвищити ефективність і прибутковість роботи. На сьогоднішній день велика кількість українських підприємств орієнтована на зміну підходів до мотивації персоналу, надихаючись практикою зарубіжних фірм.

В теорії існує безліч способів і методів мотивації персоналу, які ґрунтуються на змістовній і процесуальній теоріях мотивації. У сучасному світі виділяють 2 види мотивації персоналу: матеріальна мотивація; нематеріальна мотивація.

Безліч компаній роблять величезну помилку не звертаючи увагу на нематеріальну мотивацію персоналу. Сучасне покоління людей у віці від 20 до 30 років цінує не тільки гроші, але і можливість кар'єрного росту, самореалізацію та свободу особистого часу, які забезпечують щастя працівника. Дослідження показують, що щасливий колектив працює на 12% ефективніше. Таким чином, щоб задовольнити дані потреби персоналу необхідно поєднувати матеріальну і нематеріальну мотивацію [2].

Серед нематеріальних методів мотивації можна виокремити найбільш ефективні та нетрадиційні:

По-перше, гнучкий графік або дистанційна робота. Він допомагає працівнику знайти баланс між часом на роботі і часом вдома з сім'єю. З розвитком новітніх технологій виконання цього методу стає все більш простішим і зручнішим.

По-друге, можливість приносити домашніх тварин на робоче місце. Дослідження Центрального університету Мічигану свідчать, що праця разом з собаками у офісі підвищує довіру серед робітників і слугує соціальним каталізатором: 88% співробітників відмічають поліпшення самопочуття, 83% зазначають, що у них знижується рівень стресу, 66% сказали, що це збільшило їхню продуктивність [3];

По-третє, наявність зони відпочинку чи ігрової кімнати в офісі. Цей метод піднімає моральний настрій і продуктивність, зменшує напругу і стимулює до зародження дружніх відносин в колективі;

По-четверте, стимулювання персоналу за допомогою впровадження гейміфікації в робочий процес. Гейміфікація – новітній спосіб мотивації персоналу, який полягає в перетворенні рутинної роботи в особливий ігровий процес, вона ґрунтується на залученні співробітників в бізнес-процеси, творчості співробітників при вирішенні задач і досягненні цілей компанії, вирішенні завдань в рамках ігрового процесу [4].

Даний спосіб використовується передовими американськими і європейськими компаніями. В українській практиці гейміфікація не так популярна, проте, з кожним днем рівень зацікавленості у роботодавців в цьому напрямку все більше зростає. І це не дивно, завдяки даному способу співробітники дійсно націлені на досягнення результату.

Основні форми гейміфікації:

- змагальна (заснована на мотивації співробітників шляхом різних змагань, тематика яких тісно пов'язана з проблемами або завданнями компанії);

- переможна (коли цікавий сам ігровий процес, і у виграші залишаються всі учасники);

- естетична (ґрунтується на тому, щоб цілі компанії були зрозумілими всьому колективу і збігалися з бажаннями співробітників. Як приклад можна навести ситуацію, коли за перевиконання плану продажів співробітник буде отримувати будь-яку медаль, грамоту або незначний подарунок) [1].

І останнім методом можна назвати організацію святкувань у колективі. Робиться він для того, щоб підвищити моральний дух команди і спонукати до кращої роботи.

Отже, підсумовуючи вище сказане, можна зробити висновок, що мотивація персоналу є вкрай важливою для успішної роботи підприємства. Саме тому роботодавцям необхідно впроваджувати сучасні методи заохочення, якщо вони хочуть мати успішний бізнес.

Список використаних джерел:

1. Олійник Д. В., Артюхіна М. В. Гейміфікація – як новітній метод мотивації персоналу сучасної організації. Актуальні питання сучасної науки та освіти. С. 30-35. http://www.ddpu.edu.ua/images/stories/news/2018/06_june/08/04/peu_zbirka_2018.pdf#page=30

2. Надія Танасова, Yuki: Як оцінити роботу персоналу та мотивувати його працювати краще. URL: <https://rau.ua/novyni/nadija-tanasova-yuk/>

3. Як зробити свій офіс pet-friendly: стереотипи й підводні камені. URL: <https://www.work.ua/articles/career/2683/>

4. Pelling N. The Short Prehistory of Gamification. Funding Star tups (& Other Impossibilities). Nano Dome: website. URL : <https://nanodome.wordpress.com/2011/08/09/the-short-prehistory-of-gamification/>.

БОРОТЬБА ЗА ПРАВА ЖІНОК У ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ XX СТ.

Богаєнко Софія Максимівна

студентка II курсу Полтавського фахового

коледжу Національного юридичного

університету імені Ярослава Мудрого

Науковий керівник: к.іст.н. Крайсвітня Ю. В.

Значну частину історії людства, провідну роль у глобальних історичних процесах відігравали в основному чоловіки. Суспільства з високим соціальним статусом жінки були радше виключенням із правил. Та на кінець XIX – початок XX століть припадає низка подій, які ставлять на порядок денний історії питання прав жінок. Україна нині належить до країн, яка декларує дотримання гендерної рівності у всіх сферах життя суспільства. Проте варто поглянути хоча б склад представницького органу Верховної Ради, то стає очевидним, що до справжньої рівності ще потрібно рухатися. Мета цієї розвідки полягає у з'ясуванні основних етапів боротьби жінок за свої права у XX столітті.

Безумовно ставлення до жінок й розуміння їхнього місця у суспільстві змінювалося: від матриархальної доби до домінування патріархату та, врешті, до епохи гендерної рівності. Якщо у середньовіччі вчені й теологи серйозно дискутували над питанням: «чи є у жінки душа?», то вже у XVIII столітті у більшості країн європейського континенту на це питання однозначно відповідали: «так». Однак, стосовно інших аспектів зберігалася агресивна дискримінація: питання політичних, економічних, майнових, соціальних прав, рівного статусу у сім'ї чи суспільстві залишалися ігнорованими представниками влади, яка складалася з чоловіків. У патріархальну парадигму світу цілком вкладалася ідея про те, що місце жінки на кухні й у церкві, а її роль обмежується дітонародженням та піклуванням про родину й чоловіка.

На початку минулого століття ситуація почала поступово покращуватися, оскільки жінки перестали сподіватися, що уряди, членами яких були виключно чоловіки, змінили ставлення до своїх проблем, й вирішили виборювати права на повноцінне життя й участь у всіх суспільних процесах на рівні з чоловіками. Як наслідок, сформувався активний феміністичний рух у Європі. Його лідерками стали освічені, заможні жінки, до яких приєдналося все більше небайдужих. Серед них були люди різних поглядів: ті, що прагнули міцності сім'ї на релігійних засадах, і ті, які вважали сім'ю тягарем, мали різні цінності та їх об'єднувала спільна мета – стати незалежними й повноправними членами суспільства, самостійно розпоряджатися своїм життям і тілом. Серед різних проблем, які турбували учасників феміністських рухів чільне місце посідали: боротьба за виборче право, за можливість вільно обирати собі освіту й фах, за справедливу оплату праці, за рівні права у шлюбно-сімейних відносинах.

Термін фемінізм виник раніше за появу жіночих масових рухів. Він уперше сформульований у 1837 році французьким мислителем Франсуа Марі Шарлем Фур'є, але офіційного визнання, прояву та поширення набув лише на кінець 19 століття. Зазвичай науковці виділяють три хвилі фемінізму – тобто три етапи боротьби жінок за свої права[.]

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС	
<i>Носуленко Вітана</i>	170
ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ ГОЛОВИ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ЗВО В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	
<i>Озерський Ігор Володимирович</i>	172
СТВОРЕННЯ ЦЕНТРУ ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ПРИ РНБО УКРАЇНИ ЯК ВІДПОВІДЬ НА СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ	
<i>Пешков Володимир Олександрович</i>	175
ВІЙСЬКОВІ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В СИСТЕМІ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	
<i>Пось Маргарита Андріївна</i>	177
ЗАМАХ НА ЗЛОЧИН	
<i>Пророка Едуард Сергійович</i>	179
ОХОРОНА ТА ЗАХИСТ ПРАВ ДІТЕЙ ЗА КОДЕКСОМ УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	
<i>Прохоренко Анастасія Володимирівна</i>	181
ЗЛОЧИН ТА КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОСТУПОК	
<i>Процай Євгеній Юрійович</i>	183
ЗМІШАНА, ПОДВІЙНА ТА СКЛАДНА ВІНА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ	
<i>Пуховська Анна Валеріївна</i>	185
ЮРИДИЧНІ КЛІНІКИ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ ПРАВА НА БЕЗОПЛАТНУ ПРАВОВУ ДОПОМОГУ	
<i>Сахнюк Віта Володимирівна</i>	186
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУТНОСТІ І СИСТЕМИ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	
<i>Семенюк Софія Андріївни</i>	188
ПРОВОКАЦІЯ У СИСТЕМІ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	
<i>Скаско Василь Олегович</i>	190
ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ПРОРОСІЙСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ	
<i>Соломонова Карина Олександрівна</i>	192
ОКРЕМІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ	
<i>Цимбалюк Вікторія Петрівна</i>	194